

KO

2021. JÚNIUSI SZÁM

Kedves Olvasók,

itt a vizsgaidőszak vége, hamarosan hivatalosan is beköszönt a nyár. Ennek alkalmából a megszokottnál nagyobb terjedelmű Kari Papírt állítottunk össze, hogy gondoskodjunk nektek olvasnivalóról napozás, utazás vagy egyéb kikapcsolódás közben.

Témák széles spektrumát dolgoztuk fel ebben az általános, tanév végi számunkban: a városi léptéktől indultunk, majd alaposabban elmélyültünk az egyetemi világban, végül pedig egy játék is készült a szórakozás jegyében.

Reméljük, nemsokára újra nyomtatott formában is találkozhattok velünk!

Kellemes nyarat (és ha tehetitek, olvassatok sokat)!

Böröndy Júlia
főszerkesztő

Eileen Gray	1
Hallgatóból hallgatott	7
A természet és épített környezetünk	14
Távoktatás hallgatói szemmel	16
Építész tervezőasztal	20
The Line	24
OTDK összefoglaló	26
Élettéréink	30

KARI PAPIR

Az Építészmérnöki Kar Hallgatói
Képviselőlet hivatalos lapja.

2021. júniusi szám

Felelős kiadó:
Budapesti Műszaki és
Gazdaságtudományi Egyetem

Felelős szerkesztő:
Macsek Kata
Csábi Eszter Zsófia

Főszerkesztő:
Böröndy Júlia

Szerzők:
Belle Mariann
Böröndy Júlia
Domonkos Nikolett
Duzsik Dorottya
Fukk Sára
Kulcsár Eszter
Mayer Nóra
Nagy Klaudia
Szűcs Petra
Tényi Anna

Borító:
Fukk Sára
Tényi Anna

Tördelőszerkesztő:
Dongó Tamás
Domonkos Nikolett
Nagy Klaudia

 @karipapir
 fb.me/karipapir

Eileen Gray

egy viharos kapcsolat saját
magával és a világgal*

Ki volt Eileen Gray? Művész, dizájnér, építész - habár ez utóbbi kettőből hivatalos képzésben sosem részesült -, a XX. századi dizájn és építészet ikonikus nőalakja. 1878. augusztus 9-én látott napvilágot. Egy ír, arisztokrata családban nőtt fel négy idősebb testvére között, ahol a körülötte élők ellenére magányosnak érezte magát. Művészeti iskolába a századfordulón iratkozott be, és bár kiemelkedő diáknak számított a családban öröklődő művészi vénának köszönhetően, mégsem volt lenyűgözve a kínált oktatástól - így gyorsan meguntta.

1900-ban a Világkiállítás alkalmával látogatott először Párizsba. A város pezsgése és a kulturális közeg meghatározó élmény volt számára, ezért hazatérve meggyőzte róla édesanyját, hogy tanulmányait a továbbiakban a francia fővárosban folytathassa. Így telepedett le barátnői társaságában Párizsban, ahol rögtön belecsöppent a nagybetűs életbe. Rue Bonaparte-n található lakásába 1907-ben költözött, mely élete végéig biztos menedéke és a bázisa maradt.

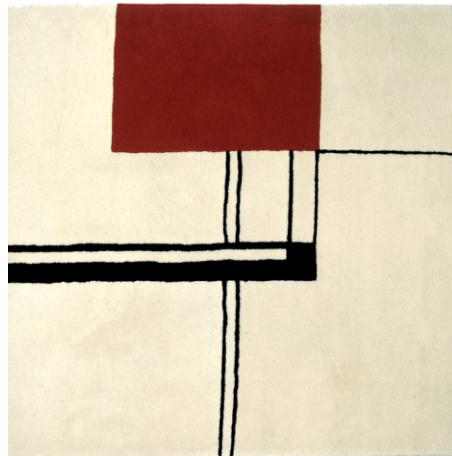
Paravánok, szőnyegek,
bútorok

Többévi művészeti képzés után Eileen elkezdett másra vágyni - valami "hasznosat" szeretett volna alkotni. Ennek jegyében fordult az első elismeréseit hozó, tradicionális, japán lakktechnika felé. Az anyagba és a hozzá tartozó folyamatba egy londoni látogatása során szeretett bele, itt ismerte meg Seizo Sugavarát, aki később a mesterévé is vált a technika elsajátítása során. A művelet komoly fegyelmet és precizitást követelt meg, melyben Eileen természetéből adódóan kihívást látott.

*Peter Adam: Eileen Gray - her life and work, Thames & Hudson, 2019

A bonyolult technika párás, pormentes környezetet igényelt, kettő-négy nap száradási idővel - a legalkalmasabb műhelynek tehát párizsi lakása fürdőszobája bizonyult. Lakkparavánjai elsősorban az art decohoz kötődtek, azonban már ekkortájt is foglalkoztatták az új anyagok és a modernizmus gondolatvilága. Korai munkái között fontos megemlíteni a lakkon kívül a kézzel szőtt szőnyeget is. A szőnyegszövés rejtelmeibe egy észak-afrikai utazás során nyert bepillantást,

az ehhez szükséges tudást is itt szedte magára: a japán lakktechnikához hasonlóan autentikusan, marokkói szőnyegszövő asszonyoktól. A textiltervezés ettől a pillanattól élete részévé vált, a nyaralásból visszatérve szövőműhelyt hozott létre Párizsban.

Eileen Gray a paravánokon túl más lakkbútorokat is tervezett, s mivel viszonylag kevesen rendelkeztek hozzá hasonló szakértelemmel a területen, neve egy időre összefonódott a lakktechnikával.

Mindenek ellenére nem tudta ezt sikerként megélni, szemszögéből inkább egy áttörhetetlen skatulyának tűnt. Rövidesen figyelme nagy részét már a modernit képviselő, üveg, króm és acél felhasználásával készült csóvázás székei és asztalai kötötték le - melyben szintén úttörő szerep jutott neki. Hozzávetőlegesen a műfaj nagyjaival (Breuer Marcellel vagy Mies van der Rohe-val) egyidőben kezdett el foglalkozni velük, a kijáró elismerés viszont ekkor még váratott magára.

Galerie Jean Désert

1922-ben nyitotta meg saját galériáját férfi álnéven: így született meg a Galerie Jean Désert, ahol saját és más tervezők bútorait állította ki. A Jean Désertnek és ügyfélkörének köszönhetően elkezdtek megismerkedni nevével a szakmában, így egyre több alkalma nyílt más galériákban is megmutatni munkáit. Álma mégsem az volt, hogy kiváltságos, gazdag embereknek tervezhessen - praktikus, helytakarékos bútorait szélesebb használói rétegnek szánta. A Jean Désert végét az 1929-es gazdasági válság hozta el, 1930-ban végleg be kellett zárnia.

Badovici és az E-1027

Eileen egy évvel galériája megnyitása után, 1923-ban ismerte meg Jean Badovici román származású építész, az avantgárd L'Architecture Vivante című lap szerkesztőjét, aki egy életre barátja és – a köztük lévő 15 évnyi korkülönbség ellenére – egy időre kedvese is lett.

Eileen már negyven éves is elmúlt, mikor elkezdett építészettel foglalkozni. Törekvéseiben Badovici mindig támogatta, sőt, tehetségét felismerve tovább ösztönözte, terveit technikai részletekkel segítette. Első megbízását is tőle kapta: így tervezhette meg kettejüknek az E-1027 névre keresztelt villát a francia Riviérán (Roquebrune-Cap-Martin).

A nyaraló neve, vagyis az E-1027 egy kód, melyben az E az Eileent jelöli, a számok pedig további betűket, az angol abc-ben elfoglalt helyük szerint: 10 – J mint Jean, 2 – B mint Badovici és 7 mint G vagyis Gray.

A villát modern szemlélettel, Le Corbusier öt elvéből táplálkozva hozta létre – ám az E-1027 egyszerre hordozta magán Corbusier munkásságának tiszteletét és kritikáját. Eileen dacolt a felvetéssel, miszerint a lakás egy gép volna. „A mérnöki mű nem elég, hacsak nem az emberi szükséglet vezérelte.” – írja Eileen egy cikkében a L'Architecture Vivante hasábjain. „A ház nem egy >> machine `a habiter <<. Olyan az ember számára, mint a kagylónak a héja: a kiterjesztése, a felszabadítása, a spirituális áramlása.

Nemcsak a vizuális harmónia, hanem (...) a teljes mű összehangolása – ez teszi emberivé a legmélyebb értelemben.”

Eileen a villát saját bútoraival rendezte be, melyek közül egyesek a korábban Jean Désertben kiállított darabok voltak, míg más multifunkciós és helytakarékos bútorokat kizárólag ide tervezett.

Elvakult irigysége odáig fajult, hogy 1938-39-ben – kihasználva, hogy ekkorra Eileen és Badovici romantikus kapcsolata megszakadt, és a nő kikötözött a villából – az önmaga nagyságától és féltékenységtől megrészegült Corbusier Eileen beleegyezése nélkül nyolc harsány freskót készített a ház különböző falaira, leuralva a belső és külső tereket egyaránt. A festmények egy része szexista megnyilvánulás volt, egyes források szerint a meztelen női alakokkal Eileen biszexualitásából akart gúnyt űzni.

Corbusier nem állt meg a vandalizmusnál. Feleségének, Yvonne-nak az E-1027 felett épített nyári lakot, így mikor ott tartózkodtak, fél szemét mindig a villán tudta tartani. A halál is itt érte el: 1965-ben úszni indult, de a tengerben szívrohamot kapott. A „legenda szerint” a partról is jól kivehető E-1027 volt az utolsó dolog, amit Le Corbusier életében láthatott.

A hírhedt Corbusier-incidens

A villa 1929-ben készült el teljesen, ekkor Eileen 51 éves volt. Felavatása után Badovici vendégségbe hívta barátját és kollégáját, Le Corbusiert és az ő feleségét, Yvonne-t. Az alkalmat követően Corbusier még többször visszatért az E-1027-be, mialatt szinte megszállottjává vált a háznak. Egyszerre buzgott benne a csodálat és a merő düh, hiszen másvalaki alkotott saját elvei felhasználásával kivételeset.

További építészeti munkái

Eileen Gray építészetét nem kizárólag az E-1027 alkotja: utána még számos tervrajzot és makettet készített ötleteiről, ezeknek többsége azonban a fiókban maradt. Kevés kivitelezésig eljutott épületeinek egyike saját háza, a Tempe à Pailla (Menton, Franciaország, 1931-34) és utolsó terve, a St-Tropezi szőlőskertjében található apró épület újragondolása (Villa Lou Pérou, 1954-58).

Időskori évek

Eileen idős korára visszatért Párizsba, a lakásába a Rue Bonaparte-n. 1976. október 31-én, 98 évesen hunyt el. A francia rádió aznap kora este megemlékezett róla – vélhetően ekkor hangozhatott el a neve először rádióban.

Pályafutását a siker változó mennyiségben és intenzitással kísérte végig, ám utolsó éveiben elérkezett a méltó elismerés – bár ő maga kiemelt figyelemre sosem vágyott. Sárkányos fotele egy 1973-as aukción 2700 dollárért kelt el, és halála után munkája csak még inkább felértékelődött: bútorai rekordáron találtak új gazdára, 2016-ban pedig hosszas restauráció után az E-1027 is látogathatóvá vált a közönség számára.

Élete során egy makacs, független, végtelenségig önkritikus és mindemellett rendkívül szerény nő volt. Férjhez sosem ment, gyerekei sem születtek; páratlan tehetségével és kitartásával egyszersmind írta be magát a modern építészet férfiak által dominált történetébe.

Hallgatóból hallgatott

Biztosan előfordult már, hogy egy-egy tantárgyból veletek szinte egykorúakkal konzultáltatok. A többség először megijed, hogy mégis hogyan tudna egy friss diplomás vagy akár egy hallgató olyan színvonalú kritikát adni, mint egy elismert építész, aki évtizedek óta a tanítás mellett folyamatosan praktizál is.

A tapasztalat viszont azt mutatja, hogy sokunknak könnyebb megtalálni a közös hangot a fiatalabb korosztállyal, és olyan frissességet és alternatív nézőpontot tudnak biztosítani, amit egy idősebb konzulens nem minden esetben. Ezek az élmények ráadásul olyan pozitívumok is lehetnek, hogy a későbbiekben úgy döntünk, mi is szívesen átadnánk megszerzett tudásunkat az alsóbb éveseknek.

Különböző tanszékek oktatóit és konzulenseit kerestük meg a témával kapcsolatban, akik lelkesen meséltek nekünk a konzulenssé válás folyamatáról, tapasztalataikról és élményeikről.

Mivel nincs konkrét szabályzat a konzulensek kiválasztására, ezért a tanszékeken belül is egyénfüggő a folyamat.

Először a Lakóépülettervezési Tanszékről **WEISZKOPF ANDRÁSSAL** beszélünk, aki már második éve vezet magyar elsőéves tankört Kiss Luca és Novák Sándor segítségével.

Már egyetemi éveitől foglalkoztatta a gondolat, hogy valamilyen módon részt vegyen az oktatásban, egy sikertelen szigorlat utáni csúszó évben kereste fel akkori oktatóját, Kolossa Józsefet közös munka reményében. Az ekkor tapasztalt pozitív hatások és az oktatásról való gondolkozásmódja miatt úgy döntött, hogy a diploma megszerzése után szeretne oktatóként az egyetemen maradni.

Eleinte ő is konzulensként kezdte, majd amikor saját tankört kapott, fel kellett állítania valamiféle mércét, ami alapján segítséget választ maga mellé. Elmondása szerint a "beugró" a kiemelkedő, színvonalas munka és a lexikális tudás mind a példának felhozható helyekből, ideológiákból, irányzatokból, mind a különböző módszertani ismeretekből. Emellett úgy gondolja, hogy a konzulensek **„minél különbözőbbek, annál jobb.”**

Minél szélesebb körű diverzitásra gondol, arra törekszik, hogy a tervezési folyamat során egy jóízű vita alakuljon ki nem csak a hallgató és oktató között, hanem akár a tankörvezető és konzulensei között is.

„Bármikor vágjanak közbe és kérdőjelezzenek meg engem.”

Ezek mellett magától értetődő a személyes szimpátia, ami már a tanulmányok közbeni találkozás eredménye. Azt javasolja, hogy ha valaki komolyabb elköteleződést érez az oktatás iránt vagy esetleg szimpatizál egy adott oktatóval, érdemes minél több alkalmat kihasználni a közös munkára.

Az egyetem számos lehetőséget kínál erre, legyenek azok demonstrátori feladatok, TDK vagy éppen aktuális pályázatok. Ha az oktató látja az érdeklődést és a potenciált a hallgatóban, nagy eséllyel kialakulhat egy konzulensi kapcsolat a későbbiekben.

Aktuális konzulenseit is így kérte fel a közös munkára, diplomavédés után azonnal meg is kereste őket. Nem mellesleg a DLA képzés keretein belül is kötelező adott félévnyi oktatói munkát végezni, így csatlakozott korábban Andris csapatához Müllner Péter is, aki azóta saját tankört vezet.

„Andris személye nagyon sokat adott nekünk az első két félévben, aztán kialakult köztünk egy olyan kapcsolat, ami végigkísérte az egyetemet.” (-L.)

Luca és Sanyi szerint a közös érdeklődés az építészetben belül hozta össze őket leginkább, de kellőképpen különbözően gondolkoztak ahhoz, hogy “kinevelt utódok” legyenek. A közös munkájuk során fontosnak tartják, hogy ne akadjanak fent apró részleteken, hanem olyan kompromisszumot tudjanak hozni, amely mindenki szemléletét egyenrangúan tükrözni tudja.

A hallgatókkal való konzultálásnál is hasonló a folyamat, próbálják az önálló gondolkodásra ösztönözni őket és a komfortzónájukat feszegetni, hogyha nem is lépnek ki belőle, de azon belül a lehető legjobban teljesítsenek. Szeretnek minél több lehetőséget felhozni egy-egy felmerülő probléma megoldására a lehető legkevesebb befolyással, amiből a diák a tervét úgy tudja formálni, hogy az neki tetsszen és élvezettel foglalkozzon vele, ne pedig egy kipipálandó feladatként tekintsen csak rá a sok közül. Nehézséget általában az okoz nekik, hogyha meg kell mondaniuk valamire, ha rossz, de mégse úgy tegyék, hogy elvegyék a kedvet a tervezéstől és megbántsák a hallgatót.

Most az online oktatás alatt a folytonos gép előtt ülés és a vizualitás hiánya erre még rátesz egy lapáttal, nem látják a hallgatók reakcióit, nehezebb magyarázó ábrákat gyorsan felskiccelni vagy értelmezni az adott terveket.

„Nem csak az a része van, hogy itt építészetet építészetre tanítunk, hanem az is, hogy főleg ebben a helyzetben, emberek ülnek a képernyő másik oldalán, akik szenvednek otthon a bezártságtól, és hogy erre most fokozottan, sokkal jobban oda kell figyelni, mint mondjuk az egyetemen.” (-L.)

Szerintük a konzulens dolga nem csak a tervek véleményezése, hanem annak felismerése is, hogyha egyik hétről a másikra elakadás van, és annak valószínűleg valamilyen külső, lelki háttere lehet.

Ezt megpróbálják a hallgatóval megbeszélni és közösen megoldást találni a problémára, akár egy javítási lehetőséggel.

„Egy régebbi kor hagyatéka, hogy fetiszálni kell az építészetet, napi 20 órát csinálni éjjel-nappal. Ne legyen olyan az építészet-oktatás, hogy végtelen mennyiséget dolgozik mindenki, mert ez nem oké. Ezt észre kéne venni.” (-S.)

CZIRJÁK BENCE szintén a Lakó tanszéken segítkezik konzulensi tevékenységeivel. A Lakó 2 tárgy keretein belül Vincze László oktató mellett kapott helyet, s elmondása szerint nagyon meglepődött, amikor felkérést intéztek felé.

„Laci írt egy emailt, elég meglepő módon augusztus vége felé, szóval egész közel volt a félévkezdés, hogy lenne-e kedvem, hogy rám gondolt. Nem csinált belőle nagy marketinget, de elismerésként éltem meg, jól esett, hogy engem választott.”

Előfordulhat, hogy sokatokban már megszületett a kérdés, hogy lennétek-e konzulensek, de ha nem, akkor sincsen semmi veszve. Bence sem számolt azzal egyetemi éve alatt, hogy a diploma után visszajöjjen oktatni, annak ellenére, hogy érdekelte a dolog. Miután kapott egy ilyen lehetőséget, már biztos volt benne, hogy elvállalja, ettől függetlenül támadtak kétségei, hogyan fog teljesíteni az órákon, mennyire lesz furcsa a helyzet.

„Már végzett építészként mentem oda, de amikor először beléptem a terembe,

inkább úgy éreztem, hogy most nekem is órám lesz, minthogy én itt az oktatásban fogok részt venni.”

Úgy gondolta, jobbat tenne konzulensi munkájának, ha az természetesebb, organikusabban fejlődő, éppen ezért nem tervezgette, hogy milyen lesz az órákon. Nagyon jó élménynek élte meg a félévet, amiben részt vehetett, azonban úgy gondolja, nehéz ezt a plusz bevállalt feladatot összeegyeztetni az élet többi kötelességeivel.

„A munkahelyemen örültek, hogy részt veszek egyetemi dolgokban. Az nehéz volt, hogy az egyetemen töltött órákat be kellett dolgozni, de ehhez is hozzá lehet szokni. Ettől függetlenül sokszor nem munkaként fogtam fel, hanem inkább ilyen kikapcsolódás volt.”

Jó érzéssel tölti el, hogy több terv kialakítását is végig tudja kísélni. Habár még csak egy félévet töltött oktatóként az egyetemen, mégis azt érzi, sokat tanult tanítványaitól. Úgy gondolja, hogy az a hallgató, aki nemrég kezdett el foglalkozni az építészettel, még nem rendelkezik negatív tapasztalatokkal a tervezés terén, sokkal érdekesebb dolgokat tud kerekíteni a kezdetleges terveiből, mint azok, akik 20 év tapasztalat múltán a jól megszokott módon kezdenek el rajzolni.

A tanszéki oktatókkal jó viszonyt ápol a korábbi közös munkákból eredően, és nem érezte azt sem, hogy a hallgatók ellenségesek lettek volna vele, annak ellenére,

hogy ő még fiatal, nem olyan tapasztalt, mint a tankör vezetője.

„Attól kicsit tartottam, hogy akinek csak én vagyok a konzulense, ő nem érzi-e azt, hogy rosszul járt, mert nem egy sokkal tapasztaltabb, elismertebb építész a konzulense, mint Laci.”

Igyekezett a lehető legtöbbet kihozni magából, s kompenzálni, ahol tudott, emellett bármely közösségi felületen elérhető és minél rugalmasabb lenni.

Ezt követően az Épületszerkezzeti tanszék felé fordultunk, ahol **BÜKI DÁVID** nagy készséggel válaszolt kérdéseinkre, s segített tágabb megvilágításban látni a dolgokat egy műszaki irányultságú tanszék esetében. Dávid az általunk kért válaszoló keveséhez tartozik, aki már egyetemi éveit kezdetekor potenciált érzett annak a lehetőségében, hogy később konzulensi pályára is térjen.

„A gondolat elég hamar megvolt, a lehetőség pedig viszonylag véletlenül jött. Amikor pár éve én is az Épszerk I-et tanultam, kb. ott kezdtem el ezt érezni – mikor a tankörtársaimnak tudtam segítséget nyújtani a leadáshajrában.”

Lelkesedése a későbbiekben is töretlen maradt, ami azt eredményezte, hogy demonstrátori feladatokhoz látott, valamint az ezzel párhuzamosan induló tanszéki munkába is belekezdhetett, amelynek lefolyása közben Dobszay Gergely szárnyai alá vette. Az egyetem elvégzése után a

kellemes munkakapcsolat eredményeképpen fel is kérte, hogy segítsen a tanszék oktatói feladataiban.

Eleinte Bevépszerkből járult hozzá a feladatokhoz, később az Épszerk2 tantárgy keretein belül saját tankört is kapott, amelyet igazi kihívásként élt meg a még számára teljesen új távoktatás módszereivel. Mindezek ellenére nagyon jól vette a kihívásokat, így nem meglepő, hogy következő félévben is számítottak segítségére.

Állása mellett csak egy tankört tudott bevállalni, de saját elmondása szerint szerencsésnek érzi magát, amiért munkahelye támogatja az egyetemi oktatásban. Jóleső szavakkal nyilatkozott a tanszék munkájáról, amelyről úgy vélekedik, hogy a hallgatókhoz gyakran nem jut el a tény, hogy az oktatók milyen sok energiát mozgósítanak saját munkájuk mellett az oktatásba is.

„Nagyon büszke vagyok arra, hogy egy olyan oktatói csapatnak vagyok része, akiknél látom nap, mint nap, hogy nem csak az oktatásban, hanem ténylegesen megvalósuló projekteknél is milyen színvonalas munkát végeznek.”

Az oktatásban egyik célja, hogy az Épszerk ne csak egy kötelezően elvégzendő tárgy legyen, hanem kialakuljon valamilyen érdeklődés is a hallgatók részéről. Emellett inspirálja a tény, hogy ő is tud még mit tanulni tőlünk, hallgatóktól.

„Az egyetem alatt nem látni előre, de „klasszikus” építész munkakörben talán

az Épszerk tantárgyából szerzett tudás az, amit akár minden részletében tudunk hasznosítani. Viszont annál többször kell foglalkozni Épszerk részletekkel, ha szeretnénk jó házat tervezni.”

Általában kevesebben érdeklődnek a műszaki specializáció iránt, de az biztos, hogy amit itt tanítanak, azok a tárgyak okkal vannak benne a tantervben, még akkor is, ha azon okokat jelen pillanatban még nem látjuk.

POKOL JÚLIA neve többeteknek ismerős lehet, az elsőéves tervezői tárgyak keretein belül tevékenykedik az Explorális Tervezési Tanszék (Ipar Tanszék) munkatársaként. Egyetemi éveit sokat TDK-zott, s miután újult erővel visszatért Erasmus tanulmányútról Milánóból, szerette volna az ott tapasztalt, igényesen felépített oktatási formát az egyetem hallgatóinak átadni, e célból jelentkezett demonstrátornak.

Az Erasmus ösztöndíj miatt kihagyott félév okán nem rendelkezett protokollnak megfelelő számú kredittel, hiába voltak jók a tanulmányi eredményei, így jelentkezését nem fogadták el. Szerencsére Vasáros Zsolt, az Ipartanszék vezetője tudott segíteni a helyzetén, és meghívta oktatónak a Tanszékre, így alakult, hogy már a tanulmányai ideje alatt elkezdte a tanítást egy erasmusosoknak szóló tervezési kurzus és a Kortárs Építész Műhelyek tárgy keretében.

Az egyetem elvégzése után ismét megkeresték, hogy lenne-e kedve a DLA-hoz,

és ez a gesztus igazán jól esett neki. Juli nagyon szeret tanítani, kedvenc tárgya a tanulmányai alatt a Térkomp volt, – főleg tankörvezetőinek: Bach Péternek, Vörös Tamásnak és Szakács Istvánnak köszönhetően – így lelkesen vállalta el az ajánlatot. Ezzel együtt nem könnyű feladatot vállal egy doktorandusz a tankörök vezetésével, hiszen a tanszéken kizárólag doktoranduszok viszik a Térkomp és az Épalap csoportokat.

„Az a felelősség szakad rá az emberre tankörvezetőként, hogy én alapozom meg azt, hogy valaki hogyan ismerkedik meg az építészettel, mi lesz az elképzelése a koncepcióalkotásról és a szakmáról általában, sőt mennyire fogja szeretni a tervezést”.

Minden nehézség ellenére nagyon élvezi a tanítást, jó érzéssel tölti el, amikor látja a hallgatókon, hogy tényleg érdekli őket az, amit átad nekik. Sok segítséget kapott doktorandusz társaitól és Terbe Ritától, aki az Építészet alapjai során segítette munkáját tapasztalatával és tanácsaival. Juli a tanítást hosszú távon is tervezi, ha nem is egyetemi, akkor valamilyen alternatív formában, de a DLA végéig biztosan szeretne az egyetemen maradni mint oktató.

„Nem tudom, hogy én valaha valóban építész leszek-e.”

Az órartartás mindennapokkal való összeegyeztetését nehéznek érzi, mert kiszámíthatatlan, hogy mennyi időt foglal le az életéből, főként az időpontegyeztetések miatt. Fontosnak tartja az egészséges életmódot,

amit a legtöbb építész hallgató a kevés alvás miatt nehezen tud követni az egyetemi évek alatt. Most, hogy ismét részt vesz az oktatásban, megint visszatért életébe az éjszakázás és minden rossz velejárója, emiatt igyekszik egy minél rendszerezettebb formát kialakítani. Juli is azon szerencsés munkavállalók közé tartozik, akinek munkáltatója jól viszonyul az egyetemen töltött időhöz, örülnek neki, hogy fejlődni szeretne és ambiciózus.

„Magamtól ennyi szakirodalmat valószínűleg nem olvasnék vagy csak nagyon felületesen. Átpörgeted, de nem elemzed ki. Abban a pillanatban, hogy kell róla 5 összeszedett mondatot mondani sokkal jobban átgondolod, és én is rájövök mire gondolt az építész a tervezés során.”

Inspirálóan hat rá, amikor a diákok olyan meglátásokkal rukkolnak elő, olyan kérdéseket tesznek fel, amik esetleg az ő fejében még nem fogalmazódtak meg. A tanítást együttműködésnek éli meg, nem egy hierarchikus rendszernek.

„Csak akkor működik a dolog, ha én is olyat tudok adni, amit a hallgatók jól tudnak használni és kényelmesen tudnak benne működni, miközben fejlődnek és jól érzik magukat.”

Tankörében nyitottan tudják kezelni az órákat, közvetlen hangulatú beszélgetés során formálódnak a tervek, akár az óra keretén kívül is, ha valaki igényt tart rá. Boldoggá teszi, hogy a közös munka folyamán meg tud ismerni

más embereket is, pozitív élményként tekint vissza eddigi munkájára. Fontos számára, hogy oktató társaival őszinték legyenek egymással, elmondják saját véleményüket, s ha különbözik, megvitasák azt. Emellett igyekszik mindenkivel jó kapcsolatot ápolni a tanszéken.

A Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékről **NEMESSÁNYI CECÍLIÁVAL** beszélgettünk, hogy pontosan hogyan is vált demonstrátorból gyakorlatvezetővé ötdévesként. Korábbi oktatója, Pluzsik Anikó kereste fel előző nyáron, hogy lenne-e kedve a tanszéken tevékenykedni, így került mentorként a Tartószerkezetek modellezése tárgy hallgatók évfolyamához. A tartalmas félév során gyakorlatok utáni egyéni és csoportos felkészítő alkalmakat tartott és segítő ábrákat készített, amit látva a tárgyfelelős felkérte a következő évben is a demonstrátori feladat folytatására.

Mivel az osztatlan képzésen ebben a félévben készítette diplomatervét, ezért jövőre már hallgatóként nem tudja támogatni a Tanszéket. Az oktatás és korábbi TDK munkával járó kutatás élvezete hatására leadta a jelentkezését a Csonka Pál Doktori Iskolába, ilyen módon akár több évig is el tudja képzelni, hogy folytassa a tanítást.

„Mivel nem voltak jó tapasztalataim a kezdő tanárokkal, ezért félve gondoltam a leendő hallgatóimra, hogy vajon meg tudom-e adni nekik azt az alapot, amivel a későbbiekben is boldogulni tudnak.”

Ennek ellenére a tananyag szeretete és a fejlődés lehetősége felülkerekedtek aggodalmain, egy hónap gondolkodás után végül elvállalta az idei Statika gyakorlat egyik tankörét. Az órák előtti izgulást alapos felkészüléssel próbálta ellensúlyozni, előre megtervezte, pontosan milyen módon adja át tudását, és hogyan tudna a legtöbbet segíteni a hallgatóknak.

Gondot okoz az online oktatási tér, hiszen nem látja, mennyien vannak jelen vagy éppen kinek beszél, ráadásul az arcokon sem tudja felmérni, ki mennyire fáradt vagy mennyire érti az anyagot. Annak viszont örül, hogy a jelenléti oktatás heti egy, adott időpontú konzultációs alkalmát nem kell betartani, hanem sokkal gördülékenyebben lehet megbeszélni, ha probléma vagy kérdés merül fel a tantárggyal kapcsolatban.

A tanszék oktatói készségesen segítenek neki, akár tanácstól, akár a tananyaggal kapcsolatos kérdéstről van szó. Hálásan fogadja a háttértámogatást, a rengeteg időt és energiát, aminek köszönhetően ő is a legjobbat tudja nyújtani a hallgatóinak.

„Azt kell mondjam, hogy büszke vagyok a csoportra, mert mertek kérdezni, készültek, gyakoroltak, és a félév végén a többségnek meg is tudtam adni az aláírást.”

Az oktatás és diploma mellett félállásban dolgozik egy építész cégnél, ahol lehetőséget kap az irodai munkával való ismerkedésre, ezért fontosnak tarja, hogy

az időbeosztásában ne keverje össze a munkahelyi és az egyetemi napokat.

Így mindenre tud időt szánni, amire az online oktatás kivételesen pozitívan hat, hiszen ki tudja küszöbölni az utazásra szükséges időt. A kimerültség ellenére nagyon szívesen végezte a konzultálást ebben az évben és reméli, hogy a későbbiekben is számíthat rá a Tanszéken, hogy tovább fejlődhessen.

Mindenkit arra biztatunk, hogy aki érez magában potenciált, próbáljon meg minél jobb oktatói kapcsolatokat kiépíteni, ugyanis ezek elengedhetetlenek a későbbi gördülékeny közös munkához. A TDK és a számos hallgatói pályázat során kiváló építészekkel ismerkedhettek meg, akik inspirálóan hathatnak rátok. Bátran merjétek kérdéseiteket feltenni, segítséget kérni és akár ti is konzulenssé válhattok.

A természet és épített környezetünk

A biofilia Wilson szerint „velünk született képesség és egyben szükséglet, hogy az életre és az élet folyamataira fókuszáljunk”.

Fontos szerepe van a természettel való kapcsolatnak az emberek életében – ez az egyik fő megállapítása Edward O. Wilsonnak, aki megalkotta a biofilia hipotézist. Mára köztudott tény, hogy mind mentális, mind fizikai jól létünk érdekében tudatosan oda kell figyelniünk épített környezetünk „zöldítésére”. Az alábbi cikkben azt vizsgáljuk, hogyan jutottunk el odáig, hogy az épületek sok helyen átvették az uralmat a természet felett, és miért jelenthet ez problémát.

Eltávolodás a természettől

Kezdetben a természettől való tételhatározás a biztonságos élettér kialakítását szolgálta, az emberek az őket körülvevő természettel egyensúlyban éltek. Életvitelük igazodott a környezeti adottságokhoz és változásokhoz, nem pedig fordítva – előbbi igazítva az igényeikhez. A világ fejlődésével lehetőség nyílt az építészet fejlődésére is, ezáltal a komfortérzetet

javító lakókörnyezetek, kulturális központok, kiszolgáló funkcióval bíró építmények kialakulására. Az első városok már az őskor végén, ókor elején megjelentek többek között kereskedelmi útvonalak, jó adottságú földrajzi helyek mellett. Az első nagy modern urbanizációs folyamat az ipari forradalomhoz köthető, az emberek városokba vándorlása miatt megfigyelhető a lakóhelyek, kiszolgáló épületek térbeli sűrűsödése.

Városi klíma napjainkban

Mára a városokban a koncentrált emberi jelenlét, és a sűrű – sokszor természetet figyelmen kívül hagyó – beépítés miatt változó éghajlati viszonyok alakultak ki. Kialakult a hősziget-hatás jelensége, illetve ehhez kapcsolódóan a városban lakók életminőségének fokozatos romlása. A WHO 2018-as jelentése szerint tízből kilenc ember súlyosan szennyezett levegőt lélegzik be, és évente hétmillió haláleset történik a légszennyezés miatt.

Építészeti törekvések

Az elmúlt évtizedekben elkezdtek megjelenni a törekvések a környezet- és egészségvédelmet figyelembe vevő városfejlesztésekre, városrehabilitációkra.

2009-ben a közismert High Line projekt után több nagyváros is hasonló fejlesztésekbe kezdett, így jött létre a dallasi Klyde Warren Park vagy a philadelphiai Rail Park. Mára egyre gyakoribbak a zöldfelület-fejlesztési programok, és a 20. században elterjedt, intenzív gondozást igénylő parkok helyett gyakrabban jelennek meg extenzív területek is. Magyarországi példa erre a Csepeli Központi Szennyvíztisztítótelep, melyen extenzív zöldtetőt létesítettek.

Csepeli Központi Szennyvíztisztítótelep

Az épületeken kialakított zöldfelületeknek a pszichológiai hatásain, és a korábban említett légszennyezés mértékének csökkentésén túl egyéb fontos szerepei vannak. A burkolt felületekkel ellentétben például

képesek a por megkötésére, nagy a csapadék-visszatartó hatásuk, szerepet játszanak a zajcsillapításban és a szerkezet védelemben is.

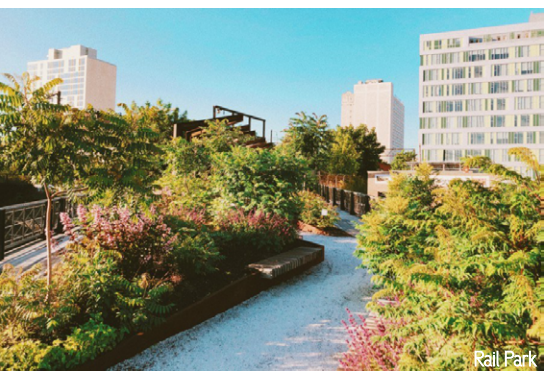

Citicape House

Mára a különálló zöldfelületek – mint teraszok, tetőkertek – mellett egyre népszerűbbek az olyan integrált megoldások, mint a növényzettel borított homlokzatok. A Sheppard Robson építésztudó által tervezett londoni Citicape House programjában 400 000 élő növény homlokzati telepítése szerepel. Ezáltal az épület évente nyolc tonna szén-dioxid elnyelésére, és hat tonna oxigén termelésére képes.

Hősziget-hatás

A levegő hőmérséklete nagyban függ a felszín jellemzőitől, illetve az adott terület népsűrűségétől. Például a beton, a téglák és a bitumen a természetes felületekhez viszonyítva sokkal nagyobb mértékben tartja a meleget. A nagyvárosok egyes területein a környező – kevésbé beépített területekkel szemben akár 8-12°C-os is lehet a hőmérséklet különbség. A nappali felmelegedés után az épületek éjszaka sugározzák vissza a felvett hőt a légkörbe, így éjszaka nagyobb a hősziget-hatás.

Rail Park

Távoktatás hallgatói szemmel

Hallgatói szemmel nézve is ugyancsak ve-
gyesen tekinthetünk erre a felemás tanévre.
Hol Pesten voltunk, hol vidéken, hol szídtuk
az online oktatást, hol pedig örültünk, hogy
nem jelenléti. Egyesek szerint kész kataszt-
rófa volt ez az év, mások pedig éppen most
tudtak kibontakozni. Hogyan ítélte meg ezt a
különös helyzetet a világ?

Szinte nincs olyan ország, ahol a pandémia
ne kényszerítette volna kapuik bezárására
az oktatási intézményeket. Bár a távokta-
tás időtartama igen eltérő is lehetett - míg
a rekorder amerikai kontinensen átlagosan
52 hétig, azaz egy egész évig voltak zárva
az iskolák, Óceániában a 10-15 hét volt jel-
lemző. (Magyarországon ez az idő 38 hét.)

Ám már egy távoktatással töltött hét is
jelentős változtatásokat igényel az oktatás
menetében. Bár nem zökkenőmentesen, a
legtöbb fejlett országban viszonylag egyér-
telműen beköszöntött a digitális eszközök
fénykora az oktatásban. Zoom, Teams
Google Classroom - ma már mindenki
ismeri ezeket a szoftvereket. De nem sza-
bad elfelejteni, hogy nem minden diáknak
áll rendelkezésére okostelefon, számítógé-
p, sőt, internet. Számukra a digitális
oktatás gyakorlatilag az oktatásból való
kiszorulást jelentette.

Ugyan országunkban is számos gyermeket
és fiatalt érintett ez a probléma, még jelen-
tőbben lépett fel a fejlődő országokban.

Hiába panaszkodunk, szerencsések
vagyunk, hogy az egyetemen megvalósult
a digitális oktatás, olyannyira, hogy egy
egész évet lehetőségünk volt szinte kizá-
rólólag online elvégezni. De van-e különbség
távoktatás és távoktatás között? Mást
tapasztalt-e egy amerikai, egy európai
és egy ázsiai diák? Általánosságban azt
mondhatjuk, a megoldások egészen uni-
verzálisak. Szinkron és aszinkron videó
órák, írásbeli kommunikáció, esetleg
hangfelvételek - az utóbbi kivételével mind
ismerős.

“Lehet hallani? Kérek egy visszajelzést”

Egyetemünkön is tapasztalhattuk a jár-
ványhelyzet kezelésének egyes megoldá-
sait. Barátainktól, ismerőseinktől megállás
nélkül hallgattuk a panaszárdatot, hol
a Moodle-ről, hol a Teamsről, hol pedig
olyan szoftverekről, amik a pandémia
előtt teljesen ismeretlenek voltak. Sokan
a pokolba kívánják már a laptopjukat és a
digitális világot. Valóban ennyire rossz volt
ez a néhány félév?

A válasz nem egyszerű. A motivációvesz-
tést és a tanulmányi nehézségeket nehéz
elfelejteni, mindazonáltal az online félévek
számos előnyének is tanúi lehettünk. A kar
dékánja, Alföldi György szerint “A szemé-
lyes, jelenléti oktatás nem épülhet arra,
hogy mindent elvetünk, amit a digitális
világ magával hozott.”* Nem kevés oktató

és hallgató felejtene el a pandémia szülte
helyzeteket: egyik pillanatról a másikra
ragadta ki a felsőoktatást a megszokott
hétköznapokból. Az új problémák új meg-
oldásokat szültek: a hirtelen jött digitali-
záció jelentősen “megfiatalította” a kart. A
számítástechnikai eszközök a váratlanul
beköszöntött kényszerhelyzet hatására
beépültek az oktatás mindennapjaiba. A
járvány nélkül valószínűleg jóval hosszabb
idő alatt zajlott volna ez a folyamat. A szük-
ségyszerűség azonnali - néha kidolgozatlan
- megoldásokat követelt, míg a lassú átme-
net akár hosszú évekig is eltarthatott volna.
Most már ismerünk két szembenálló meg-
közelítést, de sejtjük, hogy a jövő valahol a
két véglet között rejtőzik.

A párbeszéd már elindult arról, hogy
melyek az előnyök, amelyet meg kéne
tartanunk, és mely hátrányoktól veszünk
szívesen búcsút. Írásunkban a hallga-
tók véleménye áll a középpontban. Hogy
pontosabb képet kapjunk, olvasóközönsé-
günk Instagram oldalán kikért véleményét
és Pokol Júlia kérdőívét vettük alapul. Az
Építőművészeti Doktori Iskola hallgatója a
közelmúltban karunk oktatásmódszertar-
tát kutatta, melynek keretein belül kitért
a járványügyi vészhelyzet alatt fennálló
állapotra, illetve annak jövőbeli hatására a
jelenléti oktatásban. A beálló változásokra
vonatkozó szubjektív vélemények nagyobb
hangsúlyt kaptak.

Pokol Júlia kérdőívének eredményei
ide kattintva érhetők el

“Felvétel készülő?”

Bár a mindennapi beszélgetéseinkben
inkább rossz színben tüntettük fel az online
oktatást, mégis a válaszadók kilenczede
tartaná meg egyes elemeit az elmúlt, bő
egy év eredményeinek. Már ennyiből is
látszik, hogy a közvélemény alapján elítélt
távoktatástól jóval nehezebb lenne a búcsú,
mint azt gondolnánk. Legtöbbünk hozzá-
szokott a rugalmasabb időbeosztáshoz és
a oktatókkal való közvetlenebb és gyors-
sabb kommunikációhoz. Megszerettük az
online könnyen elérhető segédanyagokat,
és nem szívesen mondanánk le a visz-
szanévezhető előadásokról.

A kérdőív kitöltők között elsősorú nép-
szerűséget élvezett az előadások visz-
zahallgathatósága. A többség ezt hibrid
formában is megtartaná, ami szintén azt
támasztja alá, hogy ez hiánypótló lehető-
ség volt a hallgatóság számára. Számos
előnyvel jár mindazon túl, hogy így pótol-
hatók az esetlegesen elmulasztott alkal-
mak: a lassítás, a gyorsítás, és a vissza-
tekerhetőség a tananyag maradéktalan
elsajátítását teszi lehetővé.

“Most meg van osztva?”

Az előadásokkal ellentétben a gyakorlato-
kat csak kevesen kedvelték a távoktatásos
formájukban. Itt a többség elutasítaná a
hibrid gyakorlat ötletét. Ennek háttéré-
ben a személyes kontaktus és a megfelelő

technológiai felszereltség hiánya állhat: a tervkonzultációknak egy lényeges része elvész az online térben. A legtöbb kritika és negatív vélemény a gyakorlatokkal kapcsolatban született; hiszen az építészképzés nagyrészt a gyakorlati tudásátadáson alapul. Természetes, hogy az online félév megítélésekor is ez állt a középpontban.

Noha feltételezhető, hogy az ismételt előadások és gyakorlatok rugalmasabb időbeosztást tettek lehetővé, a válaszokból mégis az tűnik ki, hogy csupán kicsivel több, mint a válaszadók egyharmada tudta fele pedig egyáltalán nem - a felszabaduló időt a tanulmányaikba visszaforgatni. Hasonló arányban oszlottak meg a vélemények azon, hogy az online lét pozitív hatást gyakorolt-e az oktatás produktivitására. A két eredmény alapján nagyjából a kitöltők egyharmada hatékonyabb volt és hatékonyabbnak is ítélte meg a távoktatásban eltöltött féléveket. Ez is mutatja a hibrid oktatásban rejlő potenciált.

A távoktatásban résztvevők közel fele szerint a jelenléti oktatásban elért szint fenntartásához több energiabefektetéshez volt szükség. Ez a számonkérések, és a féléves feladatok nehézségének megítélésében nyilvánult meg. Csak 15 százalék volt az, akik könnyebbnek látták a feladatokat; ez azt jelenti, hogy a jelenlétihez képesti jobb eredményhez hatványozottan több energia és idő volt szükséges. Esetenként nem a számonkérések mennyisége, hanem minősége változott (például zárthelyi helyett

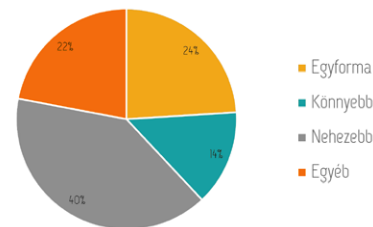
esszé feladat). Ez kiegészülve azzal, hogy a diákság elvesztett a rugalmas időbeosztásban, egy átlagosnál nehezebb félév benyomását kelthette.

“Kapcsolok kamerát”

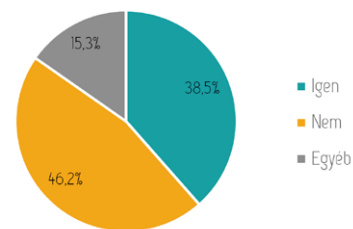
A távoktatást és a jelenléti oktatást sem lehet egyértelműen jónak vagy rossznak titulálni. Az írásunkban felsorakoztattuk az online félévek mellett és az ellenük szóló érveket, ám ilyen értékelést jóval ritkábban végzünk a jelenléti oktatásnál. Számtalanszor gondoltunk vissza vágyakozva otthonunk falai között az offline időszakokra. Megszépülnek az emlékek, azonban ha jobban belegondolunk, az sem volt tökéletes. Akad számos dolog, amit még ma, laptopunkat bámulva sem várunk vissza: hogy folyton tele volt a kezünk maketel, rajzmappával, hogy korán kezdtünk, sokáig maradtunk és még később értünk haza, hogy rohantunk az egyetemre és az egyetemen belül tanteremből tanterembe és azt, hogy néhány előadás kihagyása sikertelen félévhez vezethetett.

Ugyan az oktatási forma megváltozott, a motivációnk forrása nagyrészt ugyanaz maradt: a kérdéseinkre érkezett válaszok alapján a legtöbb inspirációt barátainkól merítettük. Mivel a személyes találkozások lehetősége korlátozott volt, az emberi kapcsolatok felértékelődtek. Ha mást nem is, de az ismerős arcokat biztosan örömmel látjuk újra, amint kinyit az egyetem.

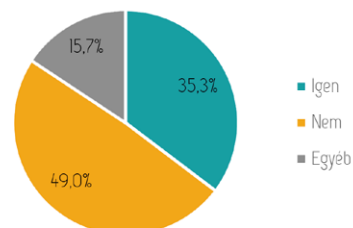
Összességében könnyebbnek vagy nehezebbnek itéli a féléves feladatok teljesítését a pandémia alatt?

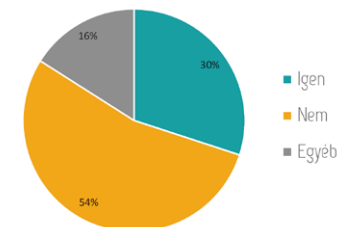
Ön szerint az egyetemi oktatás hatékonyságára pozitív hatást gyakorol az online működés?

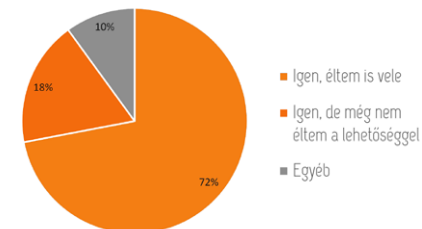
Az online időszak alatt több tantárgyat és eseményt tudott követni, figyelemmel kísérni a járvány előtti időszakhoz képest?

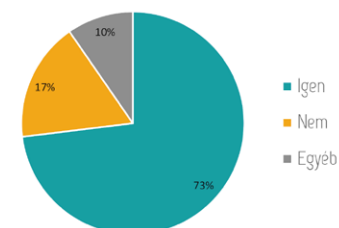
A járvány lezárulta után támogatná a hibrid (online+offline órák) oktatási rendszer továbbvitelét az elméleti oktatásban?

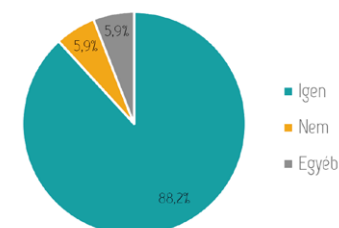
Ön szerint hasznos/fontos az előadások anyagának visszahallgathatósága? Élt ezzel a lehetőséggel ebben az időszakban?

A járvány lezárulta után támogatná a hibrid (online+offline órák) oktatási rendszer továbbvitelét az elméleti oktatásban?

Van-e olyan elem a hibrid/online oktatási rendszerben (online előadások, gyakorlatok, konzultációk, prezentációk, online egyetemi rendezvények stb.), amit a későbbiek során is megtartana?

Praktikák ÉPK-s hallgatóktól

Kényelmes szék

Elsőéves hallgatóként még csak keressük a szobánkban a *helyet*, ahol jókat tervezhetünk. Így történhet meg, hogy rajzolunk a földön, az ágyon, néha az asztalon is. Egy félév után azonban, mialatt ki-próbáltuk a tervezést az összes jógapózban, érdemes befektetni egy kényelmes székbe a hátunk érdekében. Célszerű lehet beszerezni egy jógalabdát is, jól kiegészíti a széket, hisz van az időtartam, ami után már a kényelmes szék sem segít, csak a mozgás.

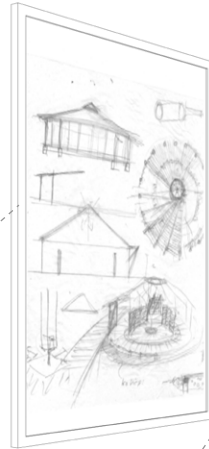
Skiccfal

Könnyű belezavarodni a félévbe, tarts inkább mindent szem előtt! Pontosan, a falon, szem magasságban. Skiccek, jegyzetek, segédletek, ütemterv... bármi, ami hasznos lehet, felkerülhet egy parafa táblára, vagy akár a falra.

Állítható lámpa

Ha már a hátunk biztonságban, a szemünkkel is fontos törődnünk. Egy állítható lámpa mindenképp ajánlott, jobban megéri, mint egy új szemüveg.

Tesatartó

Vannak eszközök, amik mindig jó ha kéznél vannak, de sosem találjuk őket. Ilyen a tesa, az olló és a vonalzó. A falon pár jól elhelyezett szög azonban megfelelő akasztó lehet ezek számára és többet nem kell keresgélni.

Inspirációs polc

Semmi sem rosszabb egy kiadós tervezői válságnál. Az inspiráció viszont bárhol jöhet, szakmai könyvekbe már csak azért is megéri befektetni, hogy egy nehéz holtpontra átlendítsenek.

ÉPK-s repohár ceruzatartónak használva

Az asztal elmaradhatatlan kelléke egy építész repohár, mely igazi identitást kölcsönöz asztalunknak.

Makettezőpálcák tárolása SNK-módra

Folyton szanaszét hevernek a makettező anyagok a szobában? A makettező pálcák tárolására jó ötletet szolgáltat az SNK. Egy kartonhengerben balsa és fenyő boldogan megfér egymás mellett, és máris nagyobb a rend.

Tervezőasztalok

Egy saját tervezőasztal berendezése és birtokbavétele után felmerülhet bennünk a kérdés, vajon hogyan nézhetnek ki híres tervezők munkakörnyezetei? Erre választ keresve, az alábbi gyűjtésünkben kiválogattuk néhány neves építész asztalát.

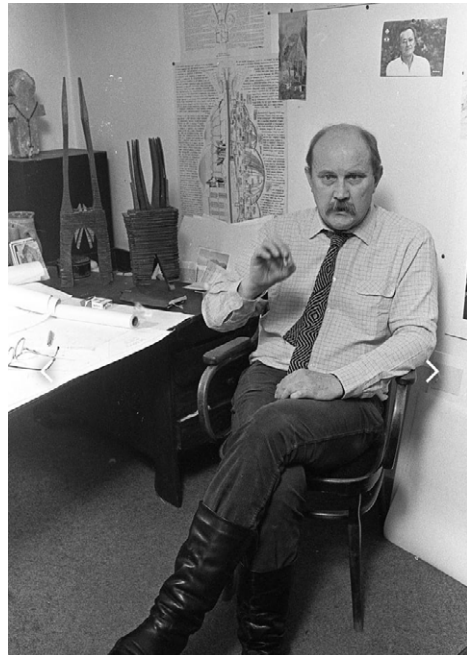
Peter Zumthor

Carlo Scarpa

Alvaro Siza

Makovecz Imre

Alvar Aalto

Le Corbusier

Mies van der Rohe

Bjarke Ingels

Tadao Ando

The Line

„A történelem folyamán a városok azért épültek, hogy védelmezzék lakóikat. Az ipari forradalom után a városok a gépeket és a gyárakat helyezték előtérbe az emberek helyett. Olyan városokban, melyeket a világ legfejlettebb helyeiként tartunk számon, a lakókat töltöttek az életükből közlekedéssel.”

- Mohamed bin Szulmán, szaúdi koronaherceg

2021 tavaszán Szaúd-Arábiában megindul a világ első utcák nélküli városának felépítése a Saudi Vision 2030 terv keretén belül, ami egy több zónából álló, kb. 16.000 négyzetkilométeres (Budapest 30-szorosa) NEOM nevű település lesz. Az ország GDP-jéhez 48 milliárd dollárral járulna hozzá. Az első eleme, a The Line névre hallgató, városmodulokból álló egység épül meg először a Vörös-tenger partjától indulva. A beruházás hivatalos célja, hogy a világ legnagyobb olajexportőr országának gazdaságát megreformálja, illetve, hogy egy, a jövő városainak mintául szolgáló futurisztikus települést hozzanak létre.

Az emberek egészségének megőrzése érdekében és környezetvédelmi okok miatt száműzik az autókat a településről. Csak 100%-ban megújuló energiaforrásokra (legfőképp szél- és napenergiára) támaszkodnak, ezzel carbon free

(széndioxid kibocsátás mértéke 0) környezetet létrehozva. Az infrastrukturális rendszert mesterséges intelligencia irányítja majd. Egy-egy városmodulban a mindennapi szükséglet öt perces sétával elérhető lesz, így a várost az emberek, és nem az autók igényeire szabják. Aki távolabb utazna, az 20 perc alatt el tud jutni a város másik végébe a high-tech földalatti tömegközlekedéssel. A város neve innen is ered, hiszen egy nem kevesebb, mint 170 km-es vonalra épülne fel az egész struktúra, ami így szakítana a hagyományos város elrendezési koncepciójával.

Maga a „vonal-város” három szintre tagolódik. A felső szint az embereké, a napfény és a természeté lenne, ahol a szépség és a nyugalom látványa az első. A LINE-t egy fizikai és digitális infrastruktúra-réteg támogatja, amely zökkenőmentesen integrálódik a felszín alá, és amely tartalmazza az alapvető közüzemi és szállítási szolgáltatásokat. A legalsó rétegben kap helyet a nagysebességű tömegközlekedés, melynek segítségével minden közösség elérhető a THE LINE mentén.

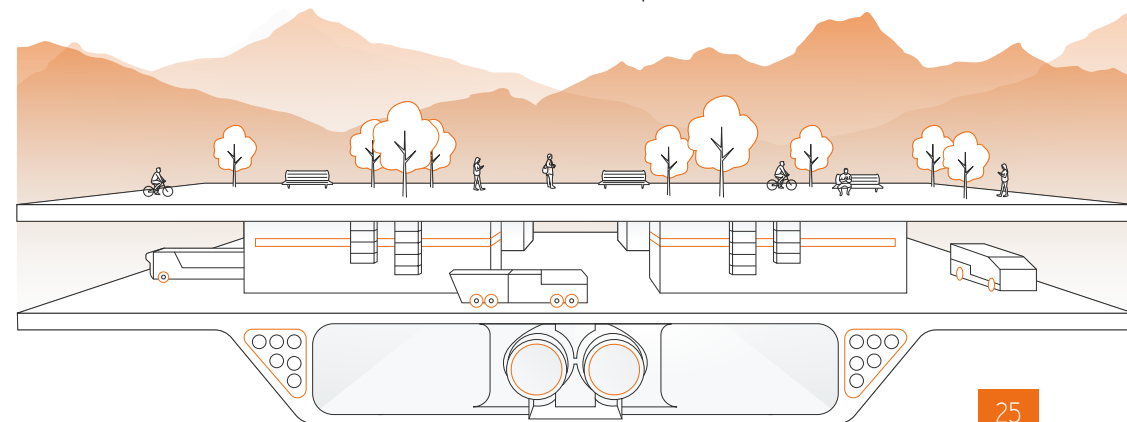
A közösségek a természettel összhangban élnek, ahol a szabad tér, a parkok, a kertek, a természeti környezet és a fenntartható élelmiszertermelés szabadon keverednek. Emellett önellátóak lesznek és tükrözik lakóik személyiségét, a régiót és a bennük lévő iparágakat.

felső völgy
hegység
parti sivatag
tengerpart

10 érdekes tény a „vonalról”

1. A NEOM jelentése arabul „új jövő”
2. Az első privát zóna lesz, ami három országon ível át (Szaúd-Arábián, Egyiptomon, Jordánián)
3. Teljes autonómiát élvez a királyságon belül
4. Nők jogait kiterjesztik Szaúd Arabiában a befektetők megnyerése érdekében (vezethetnek majd autót, beléphetnek a sportlétesítményekbe)
5. A konzervatív iszlám eszméken enyhítenének
6. A külföldiek belépésére vonatkozó szabályokat megreformálják
7. Új pénzügyi forrást biztosítanak, ha esetleg az olaj kiapadna a térségben
8. Vezeték nélküli, korlátlan internet-elérhetőség az egész területen („digital air”)
9. 380 000 munkahelyet teremt
10. Nők oktatását kiterjesztik, hogy integrálni tudják őket a munkaerő-piacra

Tavasszal került megrendezésre 35. Országos Tudományos (Művészeti) Diákköri Konferencia, amelyen idén is nagyon szép eredmények születtek. Ez az egyik legrangosabb megmérettetés az egyetemisták számára, ami idén online formában zajlott. Szerettük volna bemutatni a kiemelkedőnek bizonyuló pályamunkákat, hogy mindannyian büszkék lehessünk a hallgatótársainkra. Biztosan sokan hallottatok már a TDK-ról, de szeretnénk tisztázni, hogy pontosan mit is jelent és mi vár az egyetemi fordulón jól teljesítőkre. A gyűjtésünkkel segítséget kaphatnak azok a hallgatók is, akik elvesznek az OTDK jelentkezés útvesztőjében, hiszen a felsorolásból tippeket kaphatnak, hogy milyen szekcióba érdemes jelentkezniük. Azok kedvéért akik az egész dolgozatot is elolvassák, a címekre kattintva már magukba is szívhatják a tudást.

A TDK JELENTÉSE: tudományos kutatás ill. művészi alkotófolyamat egyetemi hallgatói szinten: saját kutatás illetve alkotás, mely során új eredmény létrehozása a cél. A TDK-zó a témavezető javaslatára, vagy az ő jóváhagyásával határozza meg a kutatás, illetve alkotás témáját. Önállóan készíti el magas színvonalon egyéni munkáját, melynek folyamatában a témavezető módszertani segítséget nyújt és a téma kifejtésében irányítja a TDK-zót.

A TDK-pályamunka elkészítésének ideje: alkotás esetében jellemzően legalább 2-4 hónap, tudományos igényű kutatásnál jellemzően legalább 4-9 hónap.

Az OTDK: A szekciók első díjai automatikusan, második és harmadik díjai a szekció-zsűri felterjesztése esetén nevezési lehetőséget kapnak a két évente tavasszal megrendezésre kerülő Országos Tudományos (Művészeti) Diákköri Konferenciára.

Műszaki Tudományi szekció helyezettjei

Építészet Tagozat - I. helyezés

Egri Máttyás, Sándor Eszter: Kapcsolt gerébtokos ablak felújítása
konzulens: Dr. Kovács Máté Gergő, Pataky Rita

Építészet Tagozat - II. helyezés

Böröndy Júlia: A Balaton mindenkié / A '60-as, '70-es évek balatoni szállodaépítészete
konzulens: Wettstein Domonkos PhD

Urbanisztika és Településtudományok Tagozat - I. helyezés

Kovács Krisztina, Zúbek Károly: #participáció – Z generációs közösségi tervezés az Instagram virtuális terében
konzulens: Wettstein Domonkos PhD

Urbanisztika és Településtudományok Tagozat - II. helyezés

Cseresznyés László: Téri és emberi dinamikák
konzulens: Losonczi Anna DLA, Sugár Péter DLA

Urbanisztika és Településtudományok Tagozat - II. helyezés

Bene Bence: EGY NAP - A hajléktalanok térbeli és időbeni mozgása
konzulens: Szabó Julianna PhD

Urbanisztika és Településtudományok Tagozat - Különdíj

Györfi György Dániel, Kovács Laura: A játékhoz való jog
konzulens: Alföldi György DLA, Kurucz Olívia

Építészettörténet tagozat - I. helyezés

Jobbik Eszter, Zslebcics Judit: Késő középkori falusi templomépítészeti a Balaton körül
konzulens: Daragó László DLA, Fehér Krisztina

Építészettörténet tagozat - II. helyezés

Winkler Márk Gergely: Háztól városig - A camdeni szociális lakásépítés
konzulens: Pazár Béla

Építészettörténet tagozat - Különdíj

Kuklis Tibor, Szabó Simon: Ismeretlen értékeink - XIX.-XX. századi magyarországi téglaszárító színek vizsgálata
konzulens: Dr. Hegyi Dezső, Dr. Halmos Balázs

Épületszerkezetek tagozat - I. helyezés

Kóvesdi Andrea, Szabó Simon: A Hassan Fathy-féle boltzatok tönkremenetelének és sérüléseinek lehetséges okainak vizsgálata a New Gourna-i épületeken
konzulens: Dr. Hegyi Dezső, Dr. Vasáros Zsolt, Dr. Csicsely Ágnes

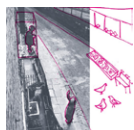

Épületszerkezetek tagozat - Különdíj

Bartos Bianka, Kálmán Mónika: A Stoczek menza akusztikai rehabilitációja
konzulens: Nagy Attila Balázs

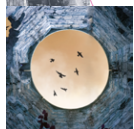

Művészeti és Művészettudományi szekció helyezettjei

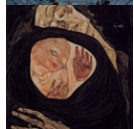
Építészet 1 - I. helyezés

Csanády Anna, Varga Liza: Térbeli Idő
konzulens: Balázs Mihály DLA

Építészet 1 - II. helyezés

Gyöngyösi Eszter, Nagy Olivér: Galagonyás Menedék
konzulens: Kronavetter Péter DLA, Dr. Fekete Csaba József

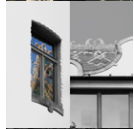
Építészet 2 - I. helyezés

Kaknics Péter, Zacher Bendegúz: Konstruktív Redukció
konzulens: Vasáros Zsolt DLA

Építészet 2 - II. helyezés

Guo Huini, Prépost Adrienn Ann: Lélek a Térben
konzulens: Kemes Balázs DLA

Építészet 2 - III. helyezés

Bagáthy Zsolt, Laczka Áron: Lechnerbe kódolva
konzulens: Halmos Balázs PhD, Szabó Levente DLA

Építészet 2 - Különdíj

Berzsák Barna, Kosztya Csilla: Agapé
konzulens: Szabó Levente DLA

Építészet 3 - I. helyezés

Kamasz Klaudia, Varga Boglárka: Melegedőház
konzulens: Kronavetter Péter DLA

Építészet 3 - II. helyezés

Ferenczi Natália, Marinkás Anikó, Tóth Bence: Pontháló
konzulens: Dr. Szabó Dávid

Építészet 3 - Különdíj

Kovács Fruzsina: A fejeJTÉR
konzulens: Balázs Mihály DLA

Építészet 4 - I. helyezés

Madarász Zsuzsa: Co'ncert
konzulens: Nagy Márton Kálmán DLA

Építészet 4 - III. helyezés

Péter-Szabó Eszter, Varga Lill Luca: Urban experiments
konzulens: Weiszkopf András

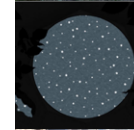
Építészet 4 - Különdíj

Juhász Júlia, Kányádi Borbála: A parametrikus tervezés integrálása a krízisépítészetbe
konzulens: Pálóczi Tibor, Dr. Terbe Rita

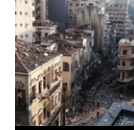
Építészet 4 - Különdíj

Csehi Eszter Katalin, István Nóra, Léstyán Enikő: In Schönheit sterben zu lassen -
„Szépségében halni hagyni”
konzulens: Halmos Balázs PhD, Szabó Levente DLA

Építészet 5 - II. helyezés

Gaál Renáta, Orosz Helga: Természet rejtette történetek
konzulens: Kronavetter Péter DLA

Építészet 5 - III. helyezés

Farkas Edit: Változó sziluett; építészeti reakció Bejrút problémáira
konzulens: Vasáros Zsolt DLA

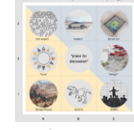
Építészet 5 - Különdíj

Mohay Klára, Solymosi Bettina: Fókuszpont
konzulens: Vasáros Zsolt DLA

Művészetelmélet 1 - II. helyezés

Léstyán Enikő: Funkció, forma, kontextus -
Adalékok Léstyán Ernő transzformátorállomásainak mai értelmezéséhez
konzulens: Szabó Levente DLA

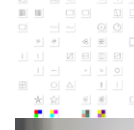
Művészetelmélet 1 - III. helyezés

Valentina Fesenko: Revealing the traditional meaning of the Roman Forum
in a modern context Case of Városháza Square in Budapest
konzulens: Dr. Szabó Árpád

Művészetelmélet 3 - II. helyezés

Zacher Bendegúz: Referencia nélküli építészet -
Valerio Olgiati építészete saját tervezésméletének tükrében
konzulens: Szabó Levente DLA

Művészetelmélet 3 - III. helyezés

Gulyás Eszter: A vizuális preferenciák változása a művészeti felsőoktatás hatására
konzulens: Dr. Terbe Rita, Dr. Düll Andrea

Dramatikus előadóművészet - II. helyezés

Kun Nadin: Intuitive movement
konzulens: Pintér András Ferenc DLA, Sebestény Ferenc DLA

Élettéréink

Régen jártunk már az egyetem környékén... te emlékszel még a kedvenc helyeidre? Kösd össze a versikék által elrejtett helyeket az őket jelölő narancssárga pontokkal! A helyek neveinek megadott sorszámú betűiből összeáll a rejtvény megoldása (sz, zs, stb. most két betűnek számít!), amely kiegészíti az alábbi verset. Vigyázz! Egy ponthoz nem tartozik versike.

A kari élet szíve-lelke,
itt kelsz reggel, és fekszel este,
ez nem csak épület, jelkép is,
hát ez a kóli a _____.

Lift sosincs, lépcső annál több,
régen zsivaly, most csupán csönd. (2)

Télen:
szmog, hideg, zaj, kipufogók
Nyáron:
zene, nap, hídfooglalók. (4)

Papír, balsa, Tesa, Olfa,
makettekhez fuss e boltba! (2)

Papír, ceruza, füzet
kapható e helyen, de
kulacs, táska, matrica
is kerülhet kezvedbe. (2)

Szárnyal a holló,
szemben az ellen,
felháborító! Oly
közel ott Pesten. (3)

8 óra munka után 8 óra szórakozás,
esténként ez a pub vár, ha megszomjaznál. (6)

Négy fős a csipet-csapat
együtt jóban-rosszban
Csak éjszaka nehéz:
valaki akkorákat horkant. (1)

Az éhes építész minden délben itt terem,
indulj el hamar, jusson éttek, legyen helyed! (6)

Németes a hely neve, és magyarul helyet jelent,
Az itteni kávé megfáradt hallgatónak prezent. (5)

